

En längre resumé från medlemsmötet den 24 september 2013.

Så var det då dags igen för ett nytt medlemsmöte och det är ju trevligt. Det är ju också trevligt att samma "gamla" Lasse står där framme som prosten i byn och välkomnar sin församling till klockargården. Precis som herden så vill han ju inte förlora några får i skocken utan inleder med att fråga om han har några nya (får) medlemmar som han kan få räkna som sina. Man kan nästan höra hur han utbrister i ett halleluja när hela sex nya får har sällat sig till dom övrig. I glädje över att ha fått så många nya kamrater så brister övriga i församlingen ut i applåder.

Nu blir Lasse så glad och uppåt så nu vill han helst kunna e-posta till oss allihop, under förutsättning att vi har en dator förstås. Och för dom som har det så uppmanar han medlemmarna att gå in och titta på föreningens nya hemsida som har blivit mycket bra. Men apropå datorer så kommer fortsättningsvis E-Lots (dom som har haft datakurser) inte att bedriva kursverksamhet i våra egna lokaler, utan det kommer att ske i ABF-lokalerna på Sveavägen.

Och nu, precis nu när Lasse är så uppe i varv så vill Anne-Marie komma upp och prata Lars Norén. För nu är det ju så att hon råkar ha några biljetter kvar till hans föreställning som, hör och häpna är 4,5 timme lång. Här kan man ju nästan begripa att hon råkar ha biljetter över. Men vi får väl lita på Anne-Marie när hon bedyrar att den är väl värd att se och man får ju pausa två gånger under föreställningen. Rekommendationen är då ett glas vin under varje paustillfälle så kommer säkert Norén framstå som en riktig muntergök i slutändan. Ann-Marie har också en vädjan till alla teaterbesökare om att inte vara så ivriga att betala in sina biljetter, kassörens önskemål är att inte betala förrän efter ni har sett föreställningen.

Så blir det Gunnars tur att fatta mikrofonen för han vill tala om att det finns plats i bussen för dom som vill följa med till Örebro och titta på Hjalmar's revy. Och det finns även plats för fler att följa med på guidad tur i Stadshuset, men att det datumet som står i programbladet är ändrat till den 16 november. Och sist men inte minst så har han ju ett ess i rockärmen, nämligen Julbordsresan där det än så länge finns platser kvar, men här gäller det att sno sej på för dom går åt som smör i solsken mitt i vintern.

På något vis så får jag för mej att Lasse nu är inne på sista kapitlet i följetongen Lasse raggas. Han drar in ordentligt med luft och med full kraft och stadig blick säger han att nu måste det hända något. Men denna gång använder han sig inte av lock och pock och ej heller av en vädjande hundvalpsblick. (Så annorlunda han är) Min intuition brukar jag kunna lita på, så jag undrar ska jag inte få skriva någon fortsättning på denna story. Kom och följ med på den spännande upplösningen vid nästa medlemsmöte.

Äntligen, äntligen, ja nu äntligen ska Lasse få välkomna Ruperts orkester som bestod av två fioler, gitarr, dragspel, keyboard och så han som sjöng då förstås som ursäktade att han inte var den refrängsångerska som vi säkert hade önskat oss med han ansåg sig inte klä så bra i kjol. Men med tanke på hur dålig uppslutning det var av män i salen så hade vi damer inget negativt att säga om den saken, tvärt om. Dom presenterade sig som sex nyanser av grått (håret alltså) men det håller jag inte med om snarare vitt om det fanns något alls, men det stod sig ändå väldigt bra till deras mörkt lila skjortor. Men i övrigt så visst var det färg på dessa härliga gubbar och alla låtarna kunde vi texten till (nästan) och jag lovar att det fanns nog en hel del som var sugna på en svängom. Och medan vi satt där och log, så vad vore bättre att börja med än When you're smiling för då log vi ännu mer. Och oavsett om vi drömmer om Elin eller ej så är det ju så härligt att få sjunga med och få visa att man minsann kan hela texten utantill fortfarande. Så kom i rask följd en Månskenspromenad, Too Young, En gång jag seglar i hamn och där nappade genast flera vid borden och fattade armkrok med varandra som sig bör. Ett kärt åter(hörande) blev What a difference a day make och Monica Z,s, Sakta vi gå genom stan samt en hel del andra mycket välkända låtar och stämningen var i sanning på topp i salen. Rungande applåder blev det.

Efter allt detta goda vi hade fått till livs i form av musik så smakade det ändå ypperligt med kaffe och doppa. Efter att ha styrkt sig med lite kaffe så blev Barbro så modig att hon klev fram och talade om att hon och dom andra boularna uppe i Björnkulla ville ha fler kompisar att spela med. Det är bara att komma dit när du får lust och undertecknad kan intyga att det är väldigt roligt och att alla är så snälla så och man får inget skäll när man spelar som en kratta för det gör dom allihop (ibland).

När alla lotterivinster var utlottade och alla kaffeskvättar var urdruckna var det dags för Lasse att ställa sig upp och tacka alla medlemmar och framför allt Ruperts orkester för ännu ett trevligt möte i Klockargården. Vi ses snart igen.